

A szegény ember meg a nyúl

Egyszer egy szegény ember kiballagott a mezőre. Ahogy ott mendegél, látja ám, hogy egy jókora nyúl lapul a bokorban. Megörvendett neki a szegény ember.

Elgondolta magában:

„Hej, ezt egyenest a jó szerencse küldte! Fogom magam, kendert vetek. Fonok a kenderből egy jó hosszú kötelet. Abból hurkot kanyarítok. Azzal a hurokkal megfogom ezt a nyulat, beviszem a városba, egyenest a piactérre.

Eladom a nyulat négy ezüstpénzért. Azon a négy ezüstön veszek egy szép kismalacot. Fölnevelem, nagy disznó lesz belőle. Lesz tizenkét malaca. Fölnevelem azokat is. A tizenkét disznónak megint malacai lesznek, mindegyiknek tizenkettő. Akkor eladom az egész kondát, tenger pénzt kapok érte.

Veszek a pénzen egy takaros házikót, aztán mindjárt megházasodom. Szép hajadont választok, dolgosat, hűségeset. Születik egy kisfiunk. Kikapom majd a bölcsőből, fölemelem jó magasra.”

– Hopp! Hopp! Hopp! – kiáltotta örömeiben a szegény ember.

Akkorát rikkantott, hogy a nyúl ijedtében eliramodott. Így szalasztotta el a szerencsáját.

Orosz népmese